

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Εν Ελλάδι Δραχ. 10
Εν τη αλλοδαπή Δραχ. χρυσά 15

Αρχεται από της πρώτης εκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΩΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον άρθρον (Τὰ νέα τῶν συνόρων ἐπεισόδια). — Τὸ Ἀλβανικὸν ζήτημα καὶ ἡ Ἰταλία. — Κάρολος Δίλκε. — Ἡ ἐν Ἰμενίη κατάστασις (Γεωγραφικὴ περιγραφή τῆς Ἀραβίας καὶ διοικητικὴ αὐτῆς διαίρεσις). — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1911.

«Τὸ ἐπεισόδιον, ἐλέγομεν ἐν τῷ κυρίῳ ἄρθρῳ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τῆς δολοφονίας τῶν δύο πρώτων εὐζώνων» πλὴν τῆς ἀνεπανορθώτου ζημίας τῶν ἀτυχῶν γονέων, οἵτινες οὐδέποτε πλέον θὰ ἴδωσι τῶν ἐλπίδων τὰ γλυκύτενα στήριγμα, θὰ ἦτο ἄνευ εὐρυτέρας σημασίας, ἂν μὴ ἐν αὐτῷ δὲν ἐξεφαίνοντο πρόδηλοι αἱ διαθέσεις τῶν γειτόνων, ὅπως προκαλέσῃ πάσῃ θυσίᾳ ἐξιδίαι καὶ συγκρούσεις πρὸς ἡμᾶς ἰδίᾳ, οὓς νομίζουσιν ἀσθενεστέρους καὶ εὐκαταβλητοτέρους, καὶ ἀποτρέψουσιν τὴν προσοχὴν τοῦ ὁσημέραι ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον δυσφοροῦντος τουρκικοῦ ὄχλου ἐνεκα τῶν ἐν Ἰμενίᾳ ἰδίᾳ πραγμάτων ἀπὸ τῆς ἀλλῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τοῦ κράτους τῶν.

Ἄν οὕτως ἔχωσι τὰ πράγματα, καὶ καθ' ἡμᾶς οὕτως ἔχουσι, τὸ αἵματηρὸν ἐπεισόδιον δὲν θὰ μείνῃ μεμονωμένον. Θὰ φανερώσῃ ἡμῶν καὶ ἄλλους στρατιώτας, νέας θὰ στήσῃ ἐνέδρας καὶ θὰ ἀναγκάσῃσιν οὕτω τὰς συνοριακὰς φρουράς μας παρὰ πᾶσαν ὄσπιν δὴποτε αὐστηροτάτην διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου νὰ ἀποδώσῃ τὰ ἴσα, νὰ ἀμυνθῶσιν. Ἡ ἄμυνα θὰ προκαλέσῃ τὴν ἀντεπίθεσιν καὶ δὲν εἶναι ἀπίθανον διὰ τοῦ τοιοῦτου τρόπου νὰ προετοιμάζωσιν αἰφνιδίαν τινὰ εἰσβολὴν τοιαύτην ληστρικῶ τῷ τρόπῳ, ὅπως μᾶς ἐξουθενώσῃσιν ἐνώπιον τοῦ κόσμου, ὅπως συντρίψωσιν ἠθικῶς τὸν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμόν, ὅπως προκαλέσῃσιν τοὺς ἀλαλαγμοὺς τοῦ ἀγρίου μουσουλμανικοῦ κόσμου, ὃν δὲν εὐφραίνει οὐδὲν πλεόντερον τῆς ταπεινώσεως τῶν ἀπείστων.

Ἰδοὺ οὖν πάντα ταῦτα ἐπανεληφθῆσαν καὶ ἐγένοντο ἀκριβῶς, ὡς προείπομεν αὐτὰ.

Τῶν δύο πρώτων θυμάτων τὴν τύχην εὖρε καὶ τρίτος εὐζώνος καὶ μετὰ τοῦτον εἰς ἄκακος κυνηγὸς Ἑλλήν. Οὕτω ἠγάγκασαν τὰς μεθοριακὰς φρουράς νὰ ἀμυνθῶσι καὶ νὰ ἀποδώσῃ τὰς πρὸς τοὺς Τούρκους δολοφονίας ὀφειλὰς τῶν μετὰ τόκων ἀδρῶν.

Τώρα μᾶς ἔρχονται αἱ τουρκικαὶ διαμαρτυρίαι! Εἶναι καὶ αὗται τρόπος ἐνέδρας. Ἐνεδραὶ ἐν τοῖς συνόροις, ἐνέδρα καὶ ἐν τῇ διπλωματικῇ, καθ' ἣς ὁ ἀδίκων παρίσταται ἀδικούμενος, δι' ὃν τὰ σκότια, ἀλλὰ καὶ κατάδηλα καὶ παμπόνηρα τουρκικὰ βουλευματα ἐπιζητεῖται νὰ περιβληθῶσι προσχήματα νομιμότητος.

Αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Γρυπάρη, ὅτι καὶ τὰ νέα τῆς Τρίτης ἐπεισόδια εἶναι συνέχειαι τῶν προηγουμένων καὶ ἡ σημασία τῶν δὲν ἐκτείνεται πέραν τοῦ τοπικοῦ ἐρεθισμοῦ τῶν ἀντιρρολιστηθέντων φρουρῶν, ὥστε νὰ θιγθῶσιν ἐξ αὐτῶν αἱ φιλικαὶ! σχέσεις τῶν δύο ὁμόρων κρατῶν, ὡς δηλώσεις ὑπευθύνου διπλωμάτου εἶναι λίαν ἐπαινεταὶ μαρτυροῦσαι ἀπαθὴ καὶ καρτερικὴν καὶ συνετὴν μεταχείρισιν τῶν πραγμάτων. Ὁ κ. Γρυπάρης ἐπράξεν ἐν τούτῳ μετ' ὑπερόχου διπλωματικῆς λεπτότητος, ὅτι ἐπράξεν μέχρι τοῦδε πευθόμενοι εἰς τὰς αὐστηρὰς ἐντολάς τῆς κυβερνήσεως τὰ ὑπερήφανα τέκνα τῆς Ἑλλάδος, οἱ ἄσπιλοι εὐζῶνοί μας ἐπὶ μῆνας ἀνεχόμενοι προκλήσεις, ἐνέδρας, ἐπιδρομὰς, ληστείας.

Ἀμύνεται καὶ ὁ κ. Γρυπάρης, ὡς ἀμύνονται τώρα οἱ εὐζῶνοί μας. Ἀλλὰ τώρα διπλασιάζουσι τὰς ἐπιθέσεις τῶν οἱ Τούρκοι. Ζητοῦσι παρὰ τοῦ κ. Γρυπάρη καὶ δι' αὐτοῦ παρὰ τῆς Ἑλλάδος λόγον ὅχι τῆς ἐπιθέσεως—διότι ἄριστα γινώσκουσιν οἱ Τούρκοι, ὅτι δὲν ἐπετέθημεν—ἀλλὰ τῆς ἀμύνῃς ἡμῶν, διότι δὲν ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν οὐδὲ τοῦτο.

Εὐλογον καὶ πρὸς τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ οἰκουμενικοῦ δικαίου σύμφωνον εἶναι τὸ ὅτι ἡ Ἑλλὰς πιεζομένη ὑπὸ τοσούτου αἰσχροῦ καὶ ἀνηθικοῦ τουρκικῆς βίας νὰ στραφῇ πρὸς τὸν

Ἄρειον Πάγον τῆς Εὐρώπης καὶ νὰ καταγγεῖλῃ τὰς τουρκικὰς δολιότητας καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν παρέμβασιν τοῦ δικαστηρίου ἐκείνου πρὸς ἐγκαίρουν κατὰπαντ τῆς ἀναιτιολογήτου ἐκ μέρους τῶν Τούρκων πρὸς ἡμᾶς ἐξιδίαι. Ἀλλὰ θὰ εἶναι μαρὸν, θὰ εἶναι καὶ τοῦτου πλέον τι, θὰ εἶναι ἀπαράδειγματιστὸς ἀνάνδρον καὶ μαρτύριον τῆς ἐσχάτης καταπτώσεως τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἂν ἀρκεσθῶμεν εἰς τοῦ Ἄρειου τοῦτου Πάγου τὴν παρέμβασιν καὶ εἰς ταύτην ἐναποθέσωμεν ἀπάσας ἡμῶν τὰς ἐλπίδας.

Διότι δυστυχῶς ὁ διαδόχτος οὗτος Ἄρειος Πάγος σύγκειται ὑπὸ κριτῶν, οἵτινες ἐνίοτε μὲν ὡς μέσον χωρισμοῦ τῶν κρινόμενων ἀποτελεσματικὸν εὐρίσκουσι τὸ νὰ καταβροχθίσωσιν ἀμφοτέρους, ἐνίοτε δὲ ἀντὶ νὰ καταπαύσῃσιν τὴν ἔριν ὡς τρόπον σβέσεως αὐτῆς μεταχειρίζονται τοῦ πυρὸς τὴν ὑποδαύλιν.

Πρὸς τοιοῦτους κριτὰς τὰ μικρὰ ἰδία ἔθνη παραδίδονται τότε μόνον, ὅταν προίστανται αὐτῶν ἀγενεῖς καὶ ἀφιλόδοξοι ἡγεμόνες ἢ κυβερνήται ἄνθρωποι ἡλίθιοι. Πρὸς τοιοῦτους κριτὰς εἶναι ἐπιτετραμμένον ἴσως νὰ παραδίδωνται οἱ Πέρσαι καὶ οἱ Σῖναι, παρ' οἷς ἡ ἀσυνειδησία τῶν ἀρχόντων προσέλαβε τὴν μορφήν ἀληθινῆς ἀποκτηνώσεως, ἀλλ' οἱ Ἕλληνες διατηρήσαντες τὴν ὑπαρξίν μας ἐπὶ αἰῶνας ἐν μέσῳ ἀπεριγράπτων μαρτυριῶν καὶ βασάνων καὶ ἀκαταπαύστου συνεχίσαντες τὰς διαμαρτυρίας ἡμῶν κατὰ τῆς τουρκικῆς ληστεύσεως, δυνήθεντες δὲ τελευταῖον καὶ νὰ σώσωμεν ἀπὸ τῆς τουρκικῆς ἀρπαγῆς ἀξιόλογον τῆς πατρίδος ἡμῶν μέρος δὲν εἴμεθα οὐδὲ τὸ παράπαν διατεθειμένοι παρ' ὅταν ὀρθοῦν ὕλην ἀδυναμίαν ἡμῶν νὰ ἀνεχθῶμεν νέους τουρκικοὺς κολάφους. Διότι ἔχομεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τὸ μειονέκτημα ἀπέναντι τῶν Τούρκων νὰ φροντίζωμεν ὄχι μόνον νὰ ὑπάρχωμεν, ἀλλὰ σὺν τῇ ζωῇ νὰ συνυπάρχῃ καὶ ἡ τιμὴ μας, διδασκόμενοι καὶ ἀνατραφέντες εἰς τὰς τρισχίλιαι παραδόσεις τῆς φυλῆς μας, καθ' ἣς καὶ πίπτοντες καὶ ἡττώμενοι ὑπὲρ τῆς τιμῆς ἀνίσταμεθα ἐκάστοτε μετὰ νέων ἀκμαϊοτέρων δυνάμεων.

Ἐχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι παρὰ τῇ ἐνστάσει κυβερνήσει τοιαύτῃ ὑπάρχει τῶν πραγμάτων ἡ ἀντίληψις, ὅτι ἀπεσορακίσθη ἀπὸ τῶν σκέψεων τῆς ὀλίθιου συλλογισμοῦ, ὅτι ποδοπατοῦμενοι ἀνάνδρως θὰ μᾶς τῶσιν ἄλλοι, ἢ ἀντίληψις τελευταῖον, ὅτι ὁ Ἕλληνισμός δὲν στερεῖται δυνάμεων τοσούτων, ὥστε νὰ ἀρκέσῃσιν εἰς μίαν ἐπὶ τῶν συνόρων ἦτταν τῶν ἐκμανέντων βαρβάρων, μετ' ἣν ἀναποφεύκτως θὰ ἀκουσθῇ ὁ προμακτικὸς δοῦλος τοῦ ἐν συντρίμμασι καταρρέοντος ἀπαισίου τῶν Ὀσμανιδῶν οἰκοδομήματος.

ΤΟ ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΝΑ ΚΑΙ Η ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΙΤΑΛΙΑ

Τὸ Ῥωμαϊκὸν βῆμα, τοῦ ὁποῦ πασιγνώστοι εἶναι αἱ μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Ἰταλίας σχέσεις δημοσιεύει τὰ ἑξῆς, ἐν τῷ ὑπὸ ἡμ. 16 Φεβρ. φύλλῳ αὐτοῦ, βαρυσμύντα.

«Αἱ ἐξ Ἀλβανίας καὶ Μακεδονίας ἀρκενοῦμεναι εἰδήσεις φαίνονται μὲν ἀλληλοσυγκρουόμεναι ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐξῆς ἐννοίαν. Ἐνὸς κατὰ τινὰς εἰδήσεις ἐπικεῖται ὡς ἀναπόδευκτος μεγάλη ἐπανάστασις κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ κατ' ἄλλας πληροφορίας ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία τῆς ἐπαναστατικῆς ἐκρήξεως δὲν ἐπερατώθη ἐπεί. Μεταξὺ ὧν τῶν ἀντιφάσεων τούτων ὅλοι εἶναι ἐντελὲς σύμφωνον εἰς τὸ νὰ ἀναχωρίσῃσιν, ὅτι ἡ κατάστασις εἶναι λίαν τεταραγμένη.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις δὲν φαίνεται μολαταῦτα ἀνησυχούσα. Καὶ τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι ἀπέστειρεν ἐξ Ἀλβανίας 12 τάγματα, ἵνα ἐξαποστείλῃ ταῦτα εἰς Ἰμενίαν. Ἀλλὰ δὲ ἐξακολουθῶσα αὕτη πάντοτε ν' ἀποσφῇ ἐκ τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ στρατευμάτων τῆς τὰς νέας ἐνισχύσεις, ὧν θὰ λάβῃ ἀνάγκην, ὅπως δαμάσῃ τοὺς ἐπαναστάτας Ἀραβᾶς;» Παρὰ τοῖς διπλωματικῶν κύκλοις κρατεῖ ἡ γνώμη, ὅτι ἡ Πύλη ἐνεργόσα οὕτως ἤθελε διαπράξῃ μέγα σφάλμα καὶ γενικὴς θεωρεῖται ὡς ὠφελιμώτερον διὰ τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν ἢ ἀνακαλέσθαι ἐν ἀνάγκῃ στρατεύματα ἐκ τῆς Τριπολιτίδος, ὅπου οὐδεὶς στήνῃ παγιδῶς. Ἐν τοσούτῳ οὐδεὶς δύναται

νὰ κρίνῃ κάλλιον τῆς Ὀθωμ. Κυβερνήσεως περὶ τῶν συμφερόντων τῆς. Αἱ ἑνὲς Κυβερνήσεις ἐν μόνον καθήκον ἔχουσι, τὸ νὰ ἐμποδίσωσι δηλ. αἰανδήποτε ἐνέργειαν δυνάμεν νὰ ἐπιπλέξῃ καθ' οἰονδήποτε τρόπον τὴν κατάστασιν.

«Πληροφοροῦμεθα δὲ τηλεφωνικῶς ἐκ Φλωρεντίας, ὅτι ἰδρυθῇ ἐκεῖ πρὸς ἡμερῶν κομιτᾶτον ἐπὶ σκοπῷ στρατολογίας ἐθελοντῶν διὰ τὴν Ἀλβανίαν τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Π. Γαριβάλδη. Καὶ τὸ σχέδιον τοῦτο ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς συνέλευσεως τοῦ δημοκρατικοῦ κομιτᾶτου τῆς Τοσκάνης.

Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις τηροῦσα τὰ καθήκοντά τῆς δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν πραγματοποιήσιν ὀνείρων ἐγκερῶν διαταραχθέντων ὑπὸ πυρετοῦ ἡρώτικοῦ, κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον τὸ Ἀλβανικὸν κίνημα δὲν εἶναι δι' ὅλους τοὺς Ἀλβανικοὺς κίνημα ἀνεξαρτησίας. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἐπιστημοτέρων ἀρχηγῶν Ἀλβανῶν συνοψίζεται εἰς δύο λέξεις «αὐτονομία καὶ παραδόσεις».

Τὸ πρόγραμμα δὲ τοῦτο δὲν ἐπιδέχεται ἐπεμβάσεις ἐξωθεν.

Ἡ Ἄσ' ὅπου ἔρχισε νὰ γίνηται λόγος περὶ Ἀλβανικοῦ ζητήματος, ἡ ἡμετέρα ἐφημερίς ἀνεκρούσεν, ὅτι οὐδέμια ἄλλη σημαία πλὴν τῆς Ἀλβανικῆς θὰ ἦδύνατο νὰ κυματίσῃ ἐπὶ τοῦ Δυρραχίου καὶ τοῦ Αὐλώνας, καθ' ἣν ἡμέραν ἤθελεν ἐξαφαινοῦν ἡ τῆς ἡμισελήνου.

Τὸ σχέδιον τοῦτο εἶναι τὸ μόνον ὁρθὸν καὶ δικαίον καὶ—τιθεμένης κατὰ μέρος τῆς ἀπὸ διεθνούς ἀπόψεως ἀπαιτουμένης εὐλικρινείας—πᾶσα ἀπερίσπετος ἐνέργεια ἡδύνατο νὰ διακινδυνεύσῃ τὸ σχέδιον τοῦτο.

«Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια».

ΔΙΛΚΕ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΣ

Ὅχι μόνον πρὸς ὁλόκληρον τὸν ἑλληνισμόν στενότατα συνδέσει τὸ ὄνομα τοῦ ὁ ἐκλιπὼν μέγας Ἀγγλος πολιτικός, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν Κύπρον ἰδιαιτέρως, αἱ σελίδες τῆς προσφάτου ιστορίας τῆς ὁποίας εἶναι ἀδύνατον νὰ συγγραφῶσι πλήρεις ἄνευ τῆς μείας τῶν διὰ λόγου καὶ γραφίδος εὐγενῶν προσκαθεδρῶν αὐτοῦ κατὰ δεινὰ, ἐποχὰς, ἀλλ' ἰδίως κατὰ τὸ 1879.

Τὰς μεγάλαις ἐλπίδας, τὰς ὁποίας μετὰ μακροῦς χρόνους δουλείας καὶ ιστορικοῦ θανάτου οἱ Κύπριοι ἀπέκταν, κατὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν εἶδον αἰφνὴς ἐγκαθιδρουμένην ἐν τῇ πατρίδι τῶν κυβερνήτων ἀγγλικήν, διεδέχοντο τάχιστα ἀπογραφῶσι βαθεῖα καὶ κραυγαῖ ἀλγους. Τὰς τυραννικὰς αὐθαιρέσεις καὶ τὰς κολαστήρια τῶν Τούρκων καίμακα μὴδὲν ἐβλεπον συνεχίζόμενα ὑπὸ τῶν ἀγγλῶν διοικητῶν, καὶ τὴν περὶ τὴν διοίκησιν ἀμάθειαν καὶ ἀνικανότητά, ἣτις εἶχεν ἀποστεγνώσῃ πᾶσαν σταγόναν εὐημερίας καὶ προόδου, ἐβλεπον ἐξακολουθοῦσαν ἐν ὀνόματι τῆς Ἀναστάσεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Τοῖς Ἀγγλοῦς κυβερνήταις τῶν, τοὺς ὁποίους ἐχαίρεισαν ὡς εἰσρηγτὰς διοικήσεως ἐπὶ τοῦ δικαίου καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ εὐρυτάτου ἀνθρωπισμοῦ στηριζόμενης, ἀντελαμβάνοντο ἀμέσως ὡς εὐρισκόμενους εἰς βαθμίδα πολὺ κατωτέραν αὐτῶν, οἵτινες ἀνετράφησαν ὑπὸ δουλείαν. Τοὺς νέους «ἐλευθερωτὰς» τῶν ἐβλεπον ὄχι μόνον ἀνεχομένους Καθῆδες ὡς λειτουργοὺς τῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ ἐπισήμους διακρύπτοντας, ὅτι οἱ κτηνώδεις ὑπάλληλοι τοῦ πρῶην καθεστῶτος θὰ διατηρηθῶσι, διότι ἀπλῶς «εἶναι ἀδίκον ν' ἀπολυθῶσιν».

Ὅταν μῆνας ἀπὸ τῆς κατοχῆς ὁ Δίλκε τὸ πρῶτον ἔφερε πρὸ τοῦ Κοινοβουλίου τὴν ἐν Κύπρῳ κατάστασιν. Κατὰ τὴν συνεδρίαν δὲ τῆς 12/24 Μαρτίου, 1879, αὐθιγῶς ἐκθέσας καὶ αἰτιολογῶν τὰς πράξεις τῶν Κυπρίων, προσέκλεισε μακρὰν καὶ σπουδαίαν συζήτησιν, ἣτις περιήγαγε τὴν ἀγγλικὴν κυβερνήσιν εἰς ἀμύχαναν οὐ μικράν. Πέντε ἡμέρας μετὰ ταῦτα ὁ Σερ Κάρολος, ὡς ἀναγράφει ἡ «Κλειώ», πάλιν ἐξέθετε «τὰ παθήματα τῶν Κυπρίων ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν κυβερνήσιν, καταγγεῖλαι ὡς ἀπᾶνθρωπον τὴν ἀρτί διαταχθεῖσαν ἀγγαρεῖαν καὶ σκλητεύσεως τὸν ἐπ' ὀφείλει τῶν Τούρκων παραγκωνισμόν τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἐν τοῖς δημοσίαις ἀξιώμασιν».

Τὴν πρώτην σπουδαϊότητα—ὡς ἀναγράφεται ἐν τῇ αὐτῇ ἐφημερίδι—περὶ Κυπρίου συζητήσιν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς 8/20 Ἰουνίου 1879 ἤγειρεν ὁ Δίλκε, ὑποστηρίζοντα τοῦ Μογκ. Φόρστερ, καὶ τοῦ Γλάδστον αὐτοῦ διαλαμπρότατην ἀγορεύσειν, ἀποτελούσης ἀληθῆς μνηστὸν ὕμνον ῥητορικῆς. Ὁ Δίλκε πρῶτος λαβὼν τὸν λόγον κατὰ τοῦ μέτρου τῆς ἐν τῇ νήσῳ στρατοκρατίας περὶ ἐξορίας παντὸς ἀτόμου ἄνευ δικῆς, εἶπεν ὅτι ἀκατὰ τῆς διατάξεως ταύτης τὸ Κοινοβούλιον πρέπει νὰ διαμαρτυρηθῇ ὁ Οὐώρρεν (εἰς τῶν στρατιωτικῶν διοικητῶν τῆς νήσου), ἐξοκολούθησεν ὁ εὐγενὴς ῥή-

ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται

Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπρίδην δικηγόρον

Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

τῶν, ἀρνεῖται δτι καταδικάσθησαν εἰς ἀγγαρεῖαν καὶ ἐδεδίθησαν ἀλύσειν ἱερεῖς· τοῦτο εἶναι πρῶτος, διότι γινώσκουμεν ἤδη τὰ ὄνόματα τῶν τε ἀγγαρευθέντων καὶ τῶν ἀλύσειν δεθέντων κληρικῶν· ἡ δουλεία ἐν Κύπρῳ ἀκμάζει ὡς τὸ πρόσθεν· εἶναι καιρὸς νὰ παραδῶσῃ τὴν νήσον ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν ὡς ἔχοντα πείραν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς ὑψηλοῦς ἡμετέρων ἀποικίων».

Ταῦτα εἶναι ἰσχυριστὸν μέρος τῶν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ἀγώνων τοῦ Δίλκε κατὰ τῆς ἀκατ' ονομασίου διοικητικῆς καταστάσεως, ἣν εἶχον ἐγκαινίσῃ οἱ πρῶτοι ἐξ Ἀγγλίας ὑπαλλήλοισι. Ὁ Γλάδστον ἀγορεύων τότε ἐν Σκωτίᾳ ἔλεγεν· «ἦτο δικαίον ἡμεῖς οἱ φιλελεύθεροι νὰ μιμηθῶμεν τοὺς Τούρκους καὶ νὰ κυβερνήσωμεν ἑλληνικὴν νήσον δεσποτικῶς, ἦτοι διὰ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων;» Τὰ «Πιμερήσια Νέα» ἔγραφον· «Τὰ ὀρελῆματα τὰ χορηγῶθέντα πρὸς τοὺς Κυπρίους εἶναι ἡ ἐγκαθίδρυσις τῆς ἀγγαρείας, ἡ περιστολὴ τῆς ἐλευθερίας τοῦ τοῦτου, ἡ ἀπὸ τῆς ἐπισήμου ἀλληλογραφίας ἀποκλείσεις τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἡ ἀλλοῦσι τὰ τέσσαρα πεμπτημύρια τῶν κατοίκων, ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐγκτήσεως ἐξαιρέσει Τούρκων ἢ βρεττανικῶν ὑπηκόων, ἡ ἄνευ δικῆς καὶ κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Ἀρμοστῇ ἐξορία παντὸς ἀτόμου, ἡ νομιμοποίησις τῆς δουλείας, καὶ ἡ προσβολὴ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος ἢ προσγενομένη διὰ τῆς κουράς τῶν δύο ἱερῶν». Καὶ ὁ Δίλκε τὴν 18/30 Αὐγ., ἐνώπιον τῶν ἐκλογέων τοῦ ἀγορεύων ἐπανελάμβανε· «Παρὰ πάσας τῶν ὑπουργῶν τὰς διαβεβαιώσεις καὶ τὰς διαδόσεις, ἀκμάζει ἐν Κύπρῳ ἡ ἀγγαρεία, ἐξορίζονται ἄνθρωποι αὐθαίρετως, ἐξακολουθεῖ ἡ δουλεία, ἀπαγορεύεται δὲ ἡ ἀγορὰ ἀγρῶν εἰς ἅπαντας (ἰδίως εἰς Ἕλληνας ὑπηκόους) πλὴν τῶν Ἀγγλῶν καὶ τῶν Ὀθωμανῶν».

Κατὰ Μάιον τοῦ 1880 ὁ Δίλκε, ὑπουργὸς πλέον ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, ἀλλὰ πολλῶν ὑπουργῶν ἀνώτερος, ὡς ἔλεγον καὶ τὰ μᾶλλον δυσμενῆ πρὸς αὐτὸν φύλλα, ἀνήγγελλον τὸ Κοινοβούλιον, ὅτι ἡ διαχείρισις τῆς Κύπρου θὰ μετατεθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν, «μετὰ τὴν λύσιν πολλῶν ἐκρεμῶν ζητημάτων, ὅτινα συμφέρει νὰ διευθετηθῇ ὁριστικῶς ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς». Καὶ εἶναι εὐτύχημα διὰ τὴν νήσον, ὅτι ἡ λύσις τῶν ζητημάτων τούτων ἐγένετο ὑπὸ τῆς ἐμπνεύσεως ὑπουργείου, οὗ οἱ κυριώτατοι παράγοντες ἦσαν φιλέλληνας ἀπὸ πεποιθήσεως καὶ ἰδῶν.

Ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1880 ἀνελθὼν εἰς τὴν ἐξουσίαν ὁ Γλάδστον μετὰ τὴν περιήγησιν ἐλλογικῆν περιοδείαν, καθ' ἣν ἐν τῶν φλογερωτέρων βελῶν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ὁπαδῶν του κατὰ τῆς κυβερνήσεως τῶν συντηρητικῶν ἦτο ἡ ἐν Κύπρῳ κατάστασις, εὗρεν ἐνώπιόν του ἐν ὅλῃ τῇ δυσχερείᾳ τὸ διον Ἑλληνικὸν ζήτημα. Καὶ κατὰ πόσον τοῦτο ἐπέδρα ἐπὶ τῆς κυπριακῆς τύχης, καὶ κατὰ πόσον τὸ ὑπουργεῖον τῶν φιλελευθέρων ἔκλινε ν' ἀποφασίσῃ περὶ αὐτῆς λαμπρῶς καὶ ὁριστικῶς εἶναι δῆλον καὶ ἐκ πλείστον ἄλλων καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς γραμμῶν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 10/22 Μαΐου 1880 τῆς «Κλειού», ἣτις ἐπὶ τῶν τοιούτων εἶναι γνωστὸν, ὅτι εἶχε τὰς πληροφορίες κατ' εὐθείαν ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Γλάδστοντος· «Αἱ ἐπὶ τῷ Ὑπουργείῳ Γλάδστοντος ἐλπίδες τῶν Κυπρίων φαίνεται δτι δὲν θὰ μείνωσιν ἀνεκπλήρωτοι· ἡ ἀγγλικὴ κυβ. βουλεύεται σπουδαίως νὰ ἐγκαίνισῃ ἐν Κύπρῳ φιλελεύθερον πολιτεύμα, τῇ πληρεστάτῃ μετοχῇ τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Ἀλλ' ἡ ὁριστικὴ τύχη τῆς Κύπρου εἶναι συνδεδεμένη πρὸς τὴν ἐκτοκτὸν ἐντολήν, ἣν ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ κ. Γκωτσεν. Ἐάν ἡ τύχη μὴ στερῇ τὴν διαρρυθμίαν τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ ζητήματος συνδῶ τῷ συνοδικῷ βουλευματι, ἡ ἀπόφασις αὐτῆς τῆς Πύλης ἐνδέχεται νὰ ἐπενεργήσῃ εἰς τὴν τύχην οὐ μόνον τῆς Κύπρου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγαίου· διότι ἡ ἐν Ἀγγλικῇ κυβερνήσει σκέπτεται, ὡς βεβαίως, νὰ διενεργήσῃ τὴν νησιωτικὴν αὐξήσιν τῆς Βιλλάδος, ἐὰν παρεμβληθῶσι προσκόμματα εἰς τὴν ἡπειρωτικὴν· ἐὰν οὖν ἐφαρμόσῃ τὸ 13 πρωτόκολλον καθ' ὅλην τὴν γεωγραφικὴν αὐτοῦ ἐννοίαν, ἡ Κύπρος θὰ λάβῃ αὐτόνομον πολιτεύμα, ἀρμόζον πρὸς τὴν ἡθὴ καὶ τὸ ἔθνος τῶν κατοίκων καὶ ἀποβλέπων κυρίως εἰς τὴν εὐεξίαν τῆς Νήσου. ἀνεκδοτὴτος παντὸς πολιτικοῦ λόγου τοῦ μὲλλον τῆς Κύπρου εἶναι εἴτετι ἄδηλον· πιθανὸν νὰ ἐπείθωται ἀπροσδοκῶτος περὶστάσις αἰτίνας νὰ ἐπιτρέψωσιν τὴν ἐπαναλήψιν τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ γενομένων πιθανῶν ἐπίσης τοιούταις τινες περιστάσεις νὰ μὴ ἐλθωσι τοσούτον ταχέως, ἀλλὰ καὶ ὅπως ἡ Κύπρος οὐδέμιν ἔχει νὰ ὑποσπῇ βλάβην. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι τοῦτο, ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ καὶ ἐπ' οὐδέμιν περιστάσει θ

θειαν και κατεργάσθη τοσοῦτον ἀποτελεσματικῶς τὴν περὶ δικαίον συνείδησιν τοῦ ἔθνους, ὥστε νὰ κοιταστῇ μετὰ ἀξίαν τὴν δημοκρατικὴν γνησίαν ἐλ- ληνικὴν ἀστικὴν νομοθεσίαν, καὶ φιλοδοξεῖ οὕτω νὰ γίνῃ αὐτὸς νέος Ἰουστινιανὸς ἢ ἐλέγχει τελείαν καὶ ἀσυνείδητον ἀναγκασίαν πρὸς τοὺς γλιόχρους πόρους τοῦ ἔθνους σκορπιζόντες εἰς τοὺς φίλους καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν φίλων καὶ εἰς πάντας, ἐφ' ὧν ἐλπί- ζει νὰ ἀρυσθῇ ὁ πρῶτος φιλόδοξος καὶ διὰ τοῦτο κενόδοξος ὑπουργός, πολιτικὸν ἢ ἄλλο ὄφελος, τὰ ἱερὰ χρήματα τοῦ δημοσίου.

Ἀφ' οὗ δὲ οὕτω ἐκνοῦσι τὰ πράγματα, ἀφ' οὗ μεμαρτυρημένον εἶναι, διὰ τὴν Ἑλλάδα οὐ μόνον δὲν προώδυνεν, ἀλλὰ καὶ ἀποδοχόμενον ἐν τῇ καλλιέργειᾳ τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, οὐδὲνα νῦν ἀριθμοῦσα Καλλιγὰν ἢ Παπαρηγόπουλον, Οἰκο- νομίδην ἢ Ψαρρὸν, καὶ ἀφ' οὗ βεβαιωμένον εἶναι, διὰ τοιαύτῃς κώδικας δὲν δημιουργοῦνται ὑπὸ παιδαρίων μελιτώνων δύσθηγα γεωμανικὰ ἔγχειριδια, ἐξ ἁλλοῦ δὲ ἀναπότρεπτος εἶναι ἡ ἀνάγκη νὰ ἀποκτήσωμεν νέον ἀστικὸν κώδικα, διὰ τὴν νὰ μὴ εἰσαχθῇ τὸ σχέδιον τοῦ ἀστικοῦ κώ- δικος τοῦ 1874 τὸ ὑπὸ ἐγκρίτων νομομαθῶν πα- ρασκευασθὲν ἢ τὸ πολὺ διὰ τὴν νὰ μὴ διορισθῇ ἐπι- τροπὴ μὲ τὴν εἰδικὴν ἐντολὴν νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸ σχέδιον τοῦτο ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου καὶ φέρῃ αὐτὸ εἰς ψήφισιν εἰς τὴν βουλὴν.

Οἷον καὶ κολοσσιαίας σχετικὰς δαπάνας θ' ἀ- πέρουσι τὸ κράτος καὶ ἀστικὸν νόμον σαφὴ καὶ πάντως κρείσσονα θὰ εἶχον ἐκείνου, ἐν πιθανῶς νὰ μᾶς παρασκευάσωσι, πιθανὸν δὲ καὶ νὰ μᾶς παρασκευάσωσι οἱ νεαροὶ συνήγεται τῶν γεωμανικῶν κωδίκων. Ἑλληνικὸν νόμον θὰ συνταχθῶσι μόνον, διὰν ἐπὶ ἐλπίδι ὁλομερῆς ἡ πνευματικὴ ἀνάπτυξις τοῦ ἔθνους, οἷον δὲν βλέπομεν εἰσεῖν ἐν τῷ τόπῳ μας καὶ ἔως τότε φρόνιμον θὰ ἦτο νὰ ἀναβῇ ὁ κ. Δημητράκοπουλος νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν φιλο- δοσίαν νὰ γίνῃ Ἰουστινιανὸς καὶ νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὴν πραγματικὴν καὶ ἀναμφισβήτητον τιμὴν, διὰ ἐγένετο αὐτοῦ νὰ ἀποκτήσῃ καὶ ἡ Ἑλλάς ἀστικὸν κώδικα, οἷος ὁ τοῦ 1874, ἐφ' οὗ τὴν ἐφαρμογὴν θ' ἀσκηθῇ τὸ νομικὸν πνεῦμα τῆς Ἑλλάδος. Διότι πρὸς τοὺς ἁλλοὺς εἶναι ἄδικον νὰ πληρώσῃ ἡ ἀτυ- χῆς αὐτῆς χώρα τὰς δαπάνας, ἵνα ἀναβῇ νέον ἐξ Ἀρκαδίας μέγαν πολιτικὸν ἄνδρα.

Ἄλλ' ἄλλως ἔδοξε τῷ ὑπουργῷ καὶ τὸ νομο- σχέδιον ἐψηφίσθαι καὶ εἰς γ' ἀνάγνωσιν.

Θόρυβον καὶ ταραχὴν προκαλεῖ παρὰ τοῖς δημο- οσιογραφικοῖς ἰδίοις κύκλοις ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Συντάγματος γενόμενη ὑπὸ τῆς προπαρασκευαστι- κῆς ἐπιτροπῆς προσηλὴ ἀγία.

Ἐν δὲ τῇ ἐξαιρετικῇ περιπτώσει δύναται ν' ἀπαγορευθῇ ἐπὶ ἀπειλῇ κατασχέσεως, ποινικῆς καταδικάζεως καὶ παύσεως τοῦ φύλλου, ἡ δημοσί- ευσις εἰδήσεων ἢ ἀνακοινώσεων ἀναγομένων εἰς στρατιωτικὰς ἐργασίας ἢ εἰς ζητήματα σχετιζόμενα πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους, λόγῳ κινδύνου τῶν συμφερόντων τῆς Ἑπικρατείας, καθ' ὅν τρόπον ὁ νόμος ἤθελεν ὁρίσῃ. Εἰς τὴν κατάσχ- εσιν ἐφαρμόζονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις, ἡ δὲ παῦ- σις ἀπαγγέλλεται ἐπίσης παρὰ τοῦ δικαστικοῦ συμ- βουλίου.

Εἰς μόνον πολιτίας Ἑλλήνας ἀπολαύοντας τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδο- σις ἐφημερίδων.

Ὁ τε ἐκδότης ἐφημερίδος καὶ ὁ συγγραφεὺς ἐπι- ληψίμως δημοσιεύματος, πλὴν τῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπιβαλλομένης ποινῆς εἰσὶν ἀεί- ποτε ἀστικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι εἰς πλήρη ἀνδρόθωον πάσης προσγενομένης ζημίας καὶ εἰς ἱκανοποίησιν τοῦ παθόντος διὰ χρηματικὸν ποσόν, ὁρίζομενον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δ' ἐλάσσονος τῶν δραχμῶν διακοσίων.

Ἡ προσθήκη ἰδία δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ ἢ δημοσιεύσεως εἰδήσεων ἀναγομένων εἰς ζητήματα σχετιζόμενα πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς διαθέσεις τοῦ κράτους ἢ ἐμμενῆς ὑπὸ τοῦ ἡμερησίου τύπου ὡς πρόθεσις καταπατήσεως τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου καὶ δεσμεύσεως αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας τῆς χώρας.

Ἐν γένει εἰπεῖν δὲν εἶναι ἄμικτος ὁρθότητος ἡ γνώμη αὐτῆς. Εἰς χεῖρας ἀπαρχικῶν καὶ ἀσυνείδητων κινδυνώσεων ἡ ἀόριστος αὐτῇ διατύπωσις τοῦ ἄρ- θρου δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ ὡς πρόσχημα ἀγρίου διαγμοῦ τῆς ἀντιθέτου φρονήματος δημοσιογρα- φίας καὶ νὰ ἀποβῇ πηγὴ διαρκούς διαταράξεως τῆς τάξεως. Διὰ τοῦτο ἐλπίζομεν, διὰ ἡ βουλὴ ἐν τῇ τελικῇ ἀποφάσει τῆς θὰ διατυπώσῃ οὕτω εὐκρινῶς τὸ ἄρθρον, ὥστε καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου νὰ ἀρῇσιν ἄβικτον καὶ τὸν δημοτικὸν συμφέρον καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους ἀπὸ ἐξωτερικῶν κινδύνων νὰ περιφρουρήσῃ κατὰ τὴν μὴ ἀναγνωρίζουσαν δριμύτητα δημοσιογραφικῆς ἀκολασίας.

Ἐξάσκησης στελεχῶν.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Γάλλου στρατηγῶν Ἐντοῦ καταρτίζεται ἐργασία πρὸς ἐναρξιν πολεμικῶν πα- γνίων ἐπὶ Θεσσαλικῷ χάρτι ὡς καὶ ἄλλων πε- ριφερειῶν.

Τὸ πολεμικὸν παίγνιον, τοῦ οὐλοῦ τὰ θέματα θὰ προσδιορισθῶσι ὑπὸ τοῦ στρατηγῶν θὰ ἐκτε- λεσθῇ πρῶτον ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ γραφείου τῆς Ἐπιτελικῆς Ὑπηρεσίας καὶ εἰτα ὑπὸ τῶν ἄλ- λων ἀξιωματικῶν τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν σωμάτων.

Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θεωρητικῶν αὐτῶν ἀ- σκήσεων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ στρατηγῶν, θὰ γίνῃ ἀσκήσις τῶν ἀξιωματικῶν ἐπὶ ἐδάφους, κα- ταρτιζομένου ἐνδὸς πλήρους ἡμέρας τοῦ πρώτου

Συντάγματος εἰτα δὲ θὰ ἀκολουθήσῃ ἐκτέλεσις ἀ- σκήσεων εἰς εὐρυτέραν κλίμακα διὰ τὴν πραγματικὴν καὶ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν.

Ἐάν ἡ ὑπάρχουσα δύναμις δὲν ἐπαρκέσῃ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀσκήσεων αὐτῶν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν θὰ προβῇ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς δυνάμεως διὰ τῆς προσκλήσεως ἐφεδρῶν.

Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν Σπογγαλιευτικῶν

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν συνέστησεν ἐπι- τροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ. κ. Πουλᾶκου, δι- πολοῦρχου, Τοιμῆν, ὑποναυπηγῶν, καὶ Λεωδᾶδ- ιατοῦ τοῦ Β. Ναυτικοῦ, εἰς τὴν ἀνέθηκε νὰ ἐπιθε- ωρῇ πρὸ τοῦ ἀπόπλου τὰ σπογγαλιευτικὰ σκάφη, ὡς πρὸς τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει ἐντολὴν νὰ παρακαλῇ τὸν ἀ- πόπλου πάντων σπογγαλιευτικῶν, μὴ ἐφοδιασμέ- νου μὲ σκάφανδρα εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ φάρ- μακα διὰ πρῶτας βοηθείας.

Δημόσιοι Εἰσπράξεις

Κατὰ τὸ λῆξαν πρῶτον δεκάμηρον τοῦ Φε- βρουαρίου εἰσπράχθησαν ὑπὸ τοῦ Τελωνείου Πει- ραιῶς 725,847.15 εἰς χαρτονομίσματα καὶ 64,847.25 εἰς χρυσόν. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἀντί- στοιχον τοῦ παρελθόντος ἔτους διάστημα προκύ- πτει ἐφέτος διαφορά ἐπὶ πλεόν 309,847.20 δραχ- καὶ 3,394.90 φράγ.

Τοῦ Καπνοκοπιτηρίου τῆς αὐτῆς πόλεως αἱ εἰ- σπράξεις ἀνῆλθον εἰς 38,895 δραχμὰς ὑπερῆσα- σαι τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 4,131 δρ.

Οἱ Ἀξιωματικοὶ ἐν Γαλλίᾳ

Ὁ ἐνταῦθα Προεστὴς τῆς Γαλλίας ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν, διὰ τὴν Γαλλικὴν Κυ- βέρνησιν παρέσχε τὴν ἐγκρίσιν τῆς ὅπως μετα- ἔωσον 6 ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς Γαλλίαν ἐκ τῶν εὐδοκιμησάντων ἐν διαγωνισμῷ, ὅπως τελειοποιηθῶσιν εἰς τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀνῆκου- σιν. Οὗτοι κατ' ἀρχὰς θὰ ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ ἔντος εἰς συντάγμα τι τοῦ περικοῦ, κατόπιν δὲ εἰς ἕνα ἐκ τῶν συνταγμάτων τοῦ πυροβολικοῦ καὶ μετὰ ταῦτα θὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν μεγάλην σχολὴν τοῦ πολέμου, ὅπου θὰ φοιτήσωσιν ἐπὶ διετίαν.

Ἡ συζήτηση τῶν συνταγματικῶν διατά- ξεων καὶ ἡ στάσις τῆς Κυβερνήσεως.

Τοῦ προσχεδίου, ὅπερ συνέταξεν ἡ κοινοβου- λευτικὴ ἐπιτροπὴ, προσκομισθέντος εἰς τὴν Βου- λὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Τρίτης, ὁ πρωθυπου- ργὸς πρὸ πάσης συζητήσεως, ἀναστὰς εἶπεν, διὰ βάσις τῆς συζητήσεως τῶν συνταγματικῶν μεταρ- ρυθμίσεων θὰ χρησιμεύσῃ τὸ προσχέδιον τῆς ἐκ βουλευτῶν ἐπιτροπῆς. Καὶ εἶναι μὲν ἐλευθέρῃ ἡ Βουλὴ νὰ συζητήσῃ καὶ ἀποφασθῇ κατὰ τὴν ὁρι- σμένην αὐτῆς κρίσιν ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τῆς ἀντιθέτου τυχόν γνώμης τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἔχει καθ- ἥκον καὶ ἡ κυβερνήσις, ὅπου νομίζῃ, διὰ ἡ βουλὴ ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς δεδομένης αὐτῇ ἐντολῆς θίγοντα θεμελιώδεις διατάξεις τοῦ συντάγματος, ἡ ὅπου τίθενται ἐν κινδύνῳ τὰ δημόσια συμφέροντα τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐνὸς ἐθνικῆς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔχει καθήκον ἢ κυ- βερνήσις νὰ συνδέσῃ τὴν γνώμην τῆς μετὰ τὴν ὑπαρ- ξίν τῆς θέτουσας ζητήματα ἐμπιστοσύνης, ὡς τοῦτο θὰ πρὸς τὴν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑπὸ τῆς ἐκ βου- λευτῶν ἐπιτροπῆς γενομένης προσηλὴς εἰς τὸ ἄρ- θρον 14 τοῦ συντάγματος περὶ τύπου. Τὴν προ- σθήκην ταύτην ἡ κυβερνήσις θεωρεῖ ἐπικίνδυνον δύναμένην νὰ δώσῃ λαθρὴν εἰς ἀθαιερίαν.

Τὸν πρωθυπουργὸν διαδέχεται ὁ κ. Δραγούμης, ὅστις συνιστᾷ μὲν τὴν κυβερνήσιν νὰ μὴ προσβάλλῃ ἐαυτὴν συγχρᾶ εἰς τὰς συνταγματικὰς συζητήσεις θέτουσας ζητήματα ἐμπιστοσύνης καὶ περιορίζουσα οὕτω τὴν ἐλευθερίαν τῆς συζητήσεως, ὑπερβαίνου- σαι δὲ τῆς προσηλὴς. Δευτερολογεῖ ὁ κ. πρωθ- υπουργὸς ἀναπτύσσων εὐρύτερον τὴν γνώμην του καὶ τελειοτῶν ἀποφασίζοντα, ὅπως σήμερον Τε- τάρτην ἀρχίσῃ ἐν τῇ βουλῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προσχεδίου τῶν συνταγματικῶν διατάξεων.

Πρὸ τούτου ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θὰ ποιήσῃ εἰσήγησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Τρίτης ἐψηφίσθη εἰς γ' ἀνάγνωσιν τὸ περὶ καταργήσεως καὶ τροποποιή- σεως ἄρθρων τινῶν τῆς Πολ. Δικονομίας. Μετὰ βραχείαν δὲ συζήτησιν τοῦ περὶ ἐπιδόσεως ποινι- κῶν δικογράφων νομοσχεδίου ἡ συνεδρία ἐλύθη.

Νέαι σπουδαίτεραι ἐν τοῖς συνόροις συγκρούσεις.

Ἐν ᾧ ὅλος ὁ κόσμος ἀπεδέχετο ὡς ὁρίσας τὰς δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Γρυ- πάκη, διὰ αἱ μέχρι τοῦδε συνοριακαὶ συγκρούσεις ἔχουσι τοιαύτην σημασίαν καὶ δὲν ἐπηρεάζουσι τὰς σχέσεις τῶν δύο κυβερνήσεων, καὶ ἐπίστευεν, διὰ τὰς λυπηρὰς ταῦτα ἐπεισόδια ἔλθον δροσινῶς, αἰφνι- δίως τὴν Τρίτην τὰ πράγματα ἔλαβον μᾶλλον ἀν- ῆχον τροπὴν.

Ἰδοὺ τί ἐν λεπτομερείᾳ τηλεγραφοῦσιν ἐκ Θεσ- σαλίας εἰς τὴν ἀθηναϊκὴν «Πατρίδα» οἱ ἐν Θεσσα- λίᾳ ἀνταποκριταί τῆς:

Δερελῇ, 15 Φεβρουαρίου.

Πλησίον τοῦ μεθοριακοῦ σταθμοῦ Πόρτα - Δε- ρελῇ, περίπολος τουρκικὴ ἐνεδρεύουσα ἐπυρόδωσεν ὁμάδον κατὰ τεσσάρων εὐζώνων, μεταβαινόντων δι' ὑπηρεσίαν τοῦ σταθμοῦ Τζουρζᾶ. Πρὸ τοῦ αἰφ- νιδίου καὶ δολοφονικοῦ πυρὸς οἱ εὐζῶνοι ἀντιμετω- πίσαντες ψυχραίμως τὸν κίνδυνον ἀντεπερὸβόλῃσαν,

τρέψαντες εἰς φυγὴν τοὺς Τούρκους, οἵτινες κατέ- λαβον μετ' ὀλίγον ἐπικαίρους θέσεις. Ἐντεύθεν τὸ πῦρ ἤρξατο ἐκπονοῦν ἀπὸ τῆς 1ης μ. μ. ὥρας, ἐπεκαθὲν μέχρι τῆς Τζουρζᾶς καὶ ἐξακολουθεῖ εἰ- σέτι, τῶν ἀντιμαχομένων καταλαβόντων ἐπικαίρα σημεῖα. Οἱ ἡμέτεροι διετάχθησαν νὰ τηρήσωσι πα- θητικὴν ἀμυναν μέχρι τῆς νυκτὸς πρὸς ἀποφυγὴν ἀπεικταίου, μεθ' ἧς νὰ ἀποσυρῶσιν. Τὰ ἀποτελέ- σματα ἀγνοοῦνται.

Ἐπείκτασις τοῦ πυρὸς.

Δερελῇ, 15 Φεβρουαρίου (ὥρα 4.30 μ. μ.) Τὰ πυρὰ εἶναι σφοδρότατα ἤδη, τῶν ἡμετέρων τι- ρουμένων κύστειρος παθητικὴ ἀμυναν. Αἱ Τουρκικαὶ περίπολοι ἐνισχυθεῖσαι ἀρκοῦνται ἐκ τοῦ λόχου Κε- ρῶς ἐπιτίθενται λυσσώδεις ἵνα ἐκτοπίσωσι τοὺς ἡμετέρους ὀλιγαριθμούς. Ἡ γραμμὴ τοῦ πυ- ρὸς ἐπέξεσθη ἀπὸ Πλαμπούρου μέχρι Δερελῇ ἐπὶ μετώπῳ τριῶν χιλιομέτρων, ὅπου τὰ βλήματα ἀρροδῶς νὰ καταπαύσων τὸ πῦρ, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον ἐπειδὴ εἰναι ἐκτεθειμένοι. Ἐπερχομένης τῆς νυκτὸς ἐλπίζεται νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν συμ- πλοκήν.

Φόνος δύο Τούρκων.

Δερελῇ, 15 Φεβρουαρίου. (ὥρα 5.30).—Εἰς τὰ σύνορα οἱ πυροβολισμοὶ κατέπαυσαν κατὰ τὴν στιγμὴν, τοῦ πυρὸς καταπαύσαντος συνεπείᾳ ἐντό- νου διαταγῆς τοῦ Μετάρχου. Ἡ συμπλοκὴ ἐγένετο, ὡς ἀντελήφθημεν μεταβάλλοντας ἐπιτοπίαις, ἐπὶ ἐδά- φους Ἑλληνικοῦ, ἔνθα οἱ Τούρκοι ἐστησαν ἐνέδραν, ἵνα φονεύσωσι δολοφονικῶς πάντα ἡμέτερον, ὅστις ἤθελε διέλθῃ ἐκείθεν ἀκολουθούντες τὴν γνωστὴν τακτικὴν τῶν.

Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε δυσμενὲς διὰ τοὺς Τούρ- κους, ἀρρήσαντες εἰς τὸν τόπον τῆς συμπλοκῆς δύο νεκροὺς καὶ ἱσαριθμούς τραυματίας.

Πληροφορίαι ἐκ Λαρίσης

Λάρισα, 15 Φεβρουαρίου.—Ἐπίσημοι εἰδήσεις ἐκ Δερελῇ τοῦ Δήμου Γονων ἀγγέλλουν, διὰ ἀπὸ τῆς 12 1/2 τῆς μεσημβρίας σήμερον ἀρχία συμπλοκὴ ἤρξατο μετὰ τῶν Τούρκων καὶ ἡμετέρων. Ἡ συμπλο- κὴ ἤρξατο εἰς τὸν ἡμέτερον σταθμὸν Τοῦρμα Μάν- δρα, ἀπέχοντα 1500 μέτρα τοῦ Δερελῇ.

Τὸ πῦρ ἐξακολουθεῖ εἰσέτι. Οἱ κάτοικοι Δερελῇ ἐδράξαν τὰ δὲ πᾶς σπεύσαντες εἰς τὸν τόπον τῆς συμ- πλοκῆς. Τὸ χωρίον Δερελῇ εὐρίσκεται ἐν ἀναστα- τώσει. Κατὰ τὴν στιγμὴν νεώτερον τηλεγράφημα ἀγγέλλει, διὰ τουρκικὴν περίπολον, ἔχουσαν ἐπὶ κε- ραλῆς ἀξιωματικόν, ἐπυρόδωλῃσεν ἕνα Ἑλληνα, Γεωργίου ὀνόματι, καλλιερῶντα, καὶ τὴν Ἑλ- ληνικὴν περίπολον διερχομένην ἐκείθεν. Μέχρι τοῦδε ἐφρονέθησαν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους 2 Τούρκοι.

Στρατιωτικαὶ ἐνισχύσεις.— Πληροφοροῦμαι διὰ ἐνι- σχυθῆσαν οἱ Τουρκικοὶ καὶ Ἑλληνικοὶ σταθμοὶ τῶν συνόρων διὰ νέου στρατοῦ ἐφωδιασμένου καὶ μετὰ πυ- ροβολικῶν.

Φόβοι νέας ἐπιθέσεως

Λάρισα, 15 Φεβρουαρίου. Ἐξηκριβωθὲν κατὰ τὴν συμπλοκὴν τοῦ Δερελῇ, πλὴν δύο φονευμένων Τούρκων εὐρέθησαν καὶ ἑτεροὶ δύο πληγωμένοι ἐπὶ Ἑλληνικοῦ καὶ αὐτοὶ ἐδάφους. Τὰ πράγματα ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡσυχάσαν. Εγείρονται φόβοι περὶ ἐ- πιθέσεως τῶν Τούρκων κατὰ τοῦ σταθμοῦ τοῦ Νε- ζερῦ καὶ τῶν ἄλλων ὁρειῶν σταθμῶν.

Ἀμείβαι παρκατάσεις Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

Κατόπιν πάντων τούτων περιεργότατον θὰ φανῇ εἰς τοὺς ἀγνοούντας τὴν τουρκικὴν δολοφονία, κακο- πισίαν καὶ πανουργίαν, διὰ ἐν ᾧ ἡ Ἑλλάς διαμαρ- τύρεται διὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτετραμ- μένου τῆς διὰ τὰς ἀναπίδους προσκλήσεως τῶν Τούρ- κων στρατιωτῶν, ἡ Τουρκία διὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις Χαλὴλ βεῖ, ἀπατεῖ τὴν αὐστηρὰν πίσωφιν τῶν ἐδῶκων, οἵτινες παρκατάσεις εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἐδάφος ἐφόνευσαν δύο Τούρκους στρατιώτας.

Ἡ ΛΑΪΚὴ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΧΕΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΑΧΜῶΝ 6,000,000 ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝ. 1,500,000

ΕΞΥΣΤΗΘΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΙ ΑΠΟ ΑΛΛΟΥΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ

ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἡ Κυβερνήσις ἔχει ἀντιτάξασθαι, ὅσοις παρακαλοῦνται τὰς ἐργασίας τῆς Τραπεζῆς καὶ λαμβάνει μέρος εἰς τὰ συμ- βούλια τῆς.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ΛΑΪΚὴ

διὰ νὰ ἐξαπλώσῃ εἰς τὸν λαὸν τὸ πνεῦμα τῆς ἀπο- ταμεύσεως, δέχεται εἰς τὸ Ταμειυτήριόν της καταθέ- σεας ἀπὸ μίαν δραχμὴν ἕως πέντε χιλιάδας δραχ. καὶ δίδει τόκον 4 1/2 % ἡ 5 %. Διὰ τὰς κατα- θέσεις εἰς χρυσόν 3 1/2 % τὰ 1/2 %. Κάθε καταθέτης εἰμπορεῖ νὰ πάρῃ ὅπῃ αὐτὸς θέλει τὸ χρηματικόν, ὅποτε θέλῃ, εἴτε δία, εἴτε μέρος.

ΤΡΑΠΕΖΑ Δ. Ι. ΣΑΜΙΩΤΑΚΗ & ΣΙΑ
83 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 83
Τηλεγραφήματα
«SAMANKO» (SAMANCO)
Ἀριθ. Τηλεφώνου 248

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Φεβρουαρίου 1911

ΑΘΗΝΑΙ π. μ.

Ομολ. Ἑθνικοῦ Δανείου 1907..... Δρ. 99 1/2
» Ἑθνικοῦ Δανείου 1907..... Δρ. 102 1/2
» Σιδηροδ. Μελγὰς..... Δρ. 101 1/2
» Λαοιοφ. Ἑθνικ. Τραπεζῆς 3 1/2 %..... Δρ. 429
» Κτηματ. Πιστ. 2 1/2 %..... Δρ. 109 1/2
» Σιδηροδ. Ἀθην.-Πειραιῶς 4 1/2 %..... Δρ. 465
» Θεσσαλίας 5 1/2 %..... Δρ. 195
» 5 1/2 %..... Δρ. 500
Μετοχὰι Ἑθνικ. Τραπεζῆς Ἑλλάδος..... Δρ. 388 1/2
» Τραπεζῆς Ἀθηνῶν..... Δρ. 137 1/2
» Ἀνατολῆς..... Δρ. 153
» Ἑμπορικῆς..... Δρ. 99 1/2
» Κρήτης..... Δρ. 126 1/2
» Σιδηροδ. Ἀθην.-Πειραιῶς..... Δρ. 340
» Θεσσαλίας..... Δρ. 121 1/2
» Πελοποννήσου..... Δρ. 98
» Λαοιοφ. Ἀθηνῶν..... Δρ. 380
» Ἑλλήν. Πιστωτοποιεῖον..... Δρ. 101
» Ἑλλήν. Ἐταιρ. Μεταλλείων..... Δρ. 28
» Ἑταιρ. Μεταλλ. Ἀττικῆς..... Δρ. 101
» Ἑταιρ. Μεταλλ. Ἀττικῆς..... Δρ. 101
» Μεταλλικὸν Δανειόν..... Δρ. 45
» Πανελλήνιον Ἀσματοποιεῖον..... Δρ. 82
» Προνομ. Σταρ. Ἑταιρίας..... Δρ. 232
» Ἰδρυτικὸν Τίτλον..... Δρ. 232

ΑΘΗΝΑΙ π. μ.

Consols..... Δρ. 80 1/2
Hellenique 1881 5 %..... Δρ. 53 1/2
Monopole 4 %..... Δρ. 50
Rente 4 %..... Δρ. 42 1/2

ΠΑΡΙΣΙΟΙ π. μ.

Rente Francaise..... Frs 97.50
Banque d'Athènes..... Δρ. 138
Chem de fer Peloponnes..... Δρ. 91
» » de Thessalie..... Δρ. 91
Electricite..... Δρ. 100 1/2
Laurium Grece..... Δρ. 45
Change sur Londres..... Δρ. 25.28 1/2
Banque d'Orient..... Δρ. 154
Raisius..... Δρ. 225

ΣΥΝΔΕΛΛΑΓΜΑ π. μ.

Ομ